

[Arentoft]

mentlig foreslå, at der kommer en § 1, som bliver enslydende med, hvad der stod i betænkningen fra 14. marts 1973 – jeg citerer:

»Forsvarsordningen baseres fortsat på Danmarks medlemskab af NATO, og dansk forsvar må under hensyntagen til vor geografiske placering, den internationale situation og de givne økonomiske rammer betragtes som del af en større helhed.

Forsvarets opgave i fredstid skal i første række være at hævde vor suverænitet gennem overvågning af dansk område og ved afvisning af krænkelse. I tilfælde af angreb på Danmark skal forsvaret umiddelbart kunne tage kampen op, således at allierede styrker kan føres frem og kampen fortsættes sammen med disse.

Der lægges i denne forbindelse vægt på, at de praktiske foranstaltninger m.v., der er nødvendige for sådanne styrkers modtagelse, i videst muligt omfang forberedes i fredstid.«

Især vil jeg mene, det var udmærket, at det sidste kom med i lovteksten, og hvis jeg opfattede hr. Palle Simonsen rigtigt, tror jeg, vi er på linje i det spørgsmål.

En anden ting, som vi gerne vil se nærmere på i forsvarsudvalget, er især § 2, stk. 3, hvor værnscheferne gøres til inspektører, men dog fortsat indgår i forsvarsstaben. Her vil fremskridtspartiet gå ind for et ændringsforslag, hvor den gamle lovs § 3 med mindre ændringer erstatter § 2, stk. 3, i dette lovforslag.

Jeg kunne godt tænke mig lige at citere hovedlinjerne i det, vi mener burde stå i paragraffen:

»Chefen for hæren, chefen for søværnet og chefen for flyvevåbnet udøver på forsvarschefens vegne inspektionsvirksomhed inden for deres værn og har over for forsvarschefen ansvaret for uddannelsen af personel og enheder samt koordinering af virksomheden inden for de enkelte værn. De indgår i forsvarsstaben og er forsvarschefens rådgivere i anliggender, der vedrører de enkelte værn.«

Det mener jeg er meget vigtigt, og vi må også passe på, at alting ikke centrerer i forsvarsstaben og specielt ikke i én person i forsvarsstaben. Men det skal jeg komme tilbage til. I virkeligheden skal, som også hr. Arne Christiansen var inde på, forsvarskommandøens og forsvarsstabens opgave være at tage sig af det overordnede og ikke alle de mange

detaljer – som det er tilfældet i dag – mens værnscheferne tager sig af de enkelte værn.

Der er noget, man kalder identitetsproblemet, og ved, at værnscheferne indgår i forsvarsstaben, fås den fornødne sagkyndige bistand og rådgivning.

Lederen i Linieofficeren, nr. 10 - 1981, beskriver disse ting særdeles godt, og derfor vil jeg gerne citere fra den:

»For at personalet skal kunne identificere sig med den daglige arbejdsplads (enheden) og dermed værnet, må der nødvendigvis ligge stor indflydelse hos »værninspektørerne«, som derfor naturligt kunne bevare betegnelse »værnchef«, idet det må være af afgørende betydning, at disse embeder får reelle muligheder for at præge begge ender af systemet, både værnsvist til »manden på gulvet« og også som rådgiver (medlem af forsvarrets øverste ledelse) vedrørende beslutningerne om de overordnede mål for forsvaret og værnene.«

En ledelse med forsvarschefen som administrerende direktør og chefen for forsvarsstaben og de tre værnschefer som sideordnede direktører falder også meget bedre i tråd med de moderne organisationsprincipper, der må være en forudsætning for, at forsvaret som en dynamisk og meget stor arbejdsplads kan gå igennem 1980'erne uden at lide ubodelig skade.

I øvrigt vil jeg godt lige her føje et lille spørgsmål ind til forsvarsministeren: har man i grunden nogle kommentarer fra NATO til dette lovforslag?

Der kan siges meget mere om dette, men det må vi gøre i udvalget. Her vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at forsvarsministeren i bemærkningerne skriver, at han vil orientere folketingets forsvarsudvalg om forsvarets status, anskaffelsesplaner og i det hele taget grundlaget for og konsekvenserne af større beslutninger vedrørende forsvarets forhold. Det vil sige, at forsvarsudvalget orienteres og ikke blot 11 mands udvalget. Jeg kan huske tidligere, da man havde det såkaldte 8 mands udvalg, at vi i forsvarsudvalget, når vi tog en ting op, fik at vide, at den var færdigbehandlet i 8 mands udvalget. Tilsvarende kan vi jo risikere nu at få at vide, at det er behandlet i 11 mands udvalget, og det er utilfredsstillende for os andre.

Det sidste, jeg gerne vil nævne, er, at jeg ikke finder det rigtigt, at man nedlægger for-